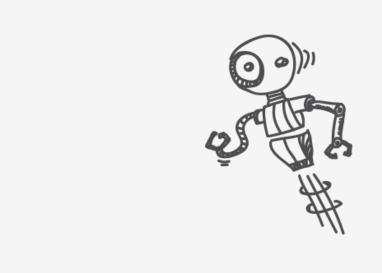

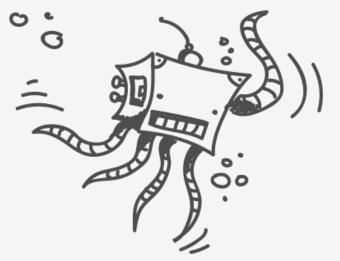

Walidacja

v3.3

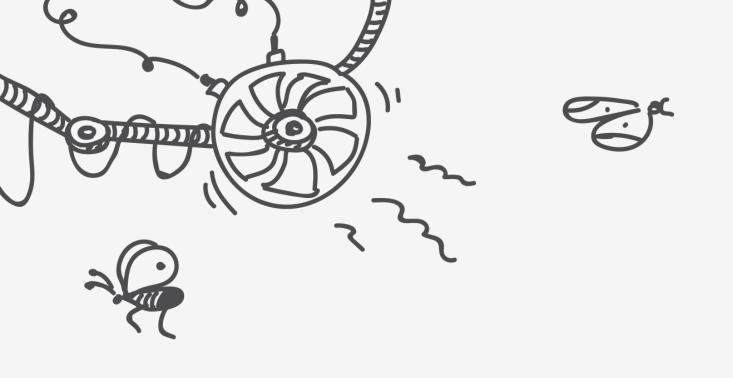

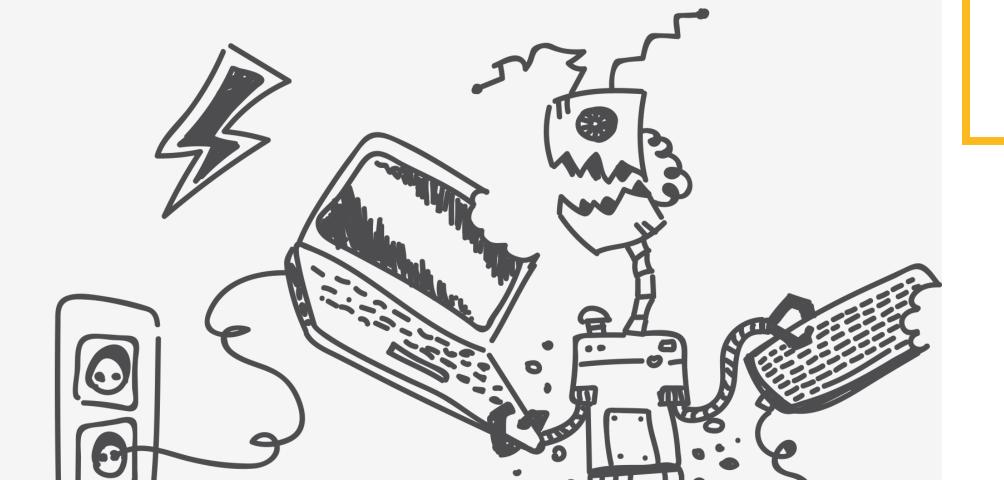

Plan

- 01 Wprowadzenie do walidacji
- 02 Walidacja formularzy
- 03 Własny walidator

Wprowadzenie do walidacji

Walidacja

Walidacja - jest to sprawdzanie poprawności danych.

Co i w jakim zakresie walidujemy zależy od naszych wymagań biznesowych.

Sprawdzać powinniśmy np.:

- → Wypełnienie danych np. przy rejestracji wymagamy podania imienia.
- Czy zbiór wartości jest prawidłowy np. imię nie może zawierać cyfr.
- Czy format danych jest prawidłowy np. kod pocztowy.
- Dane identyfikacyjne np. pesel ma określoną sumę kontrolną oraz liczbę znaków.

Walidacja

Nasze encje powinny spełniać określone warunki, np.:

- → cena ma być zawsze liczbą dodatnią.
- wiadomość nie może być dłuższa niż 140 znaków.

Jest to możliwe dzięki walidacji.

Możemy wykorzystać obsługę API Java Validation JSR 380 znaną również jako **Bean Validation 2.0.** - a dokładnie implementację Hibernate-validator.

JSR 380 - to specyfikacja dotycząca sprawdzania poprawności ziaren specyfikacje mają ustandaryzować opis walidacji za pomocą adnotacji.

https://beanvalidation.org/2.0/

https://jcp.org/en/jsr/detail?id=380

Zależności

Pierwszym krokiem do skorzystania z adnotacji przypisanych do encji jest dołączenie odpowiedniej biblioteki do naszego projektu.

Wyszukujemy w repozytorium mavena: hibernate-validator.

https://mvnrepository.com/artifact/org.hibernate/hibernate-validator/

Następnie dodajemy zależność w pliku **pom.xml**, np:

```
<dependency>
     <groupId>org.hibernate.validator</groupId>
          <artifactId>hibernate-validator</artifactId>
               <version>6.0.17.Final</version>
</dependency>
```

Adnotacje walidacji

W celu nałożenia ograniczeń lub warunków jakie mają spełniać encje wykorzystujemy adnotacje:

- → @AssertFalse musi być typu Boolean i przyjąć wartość false.
- → @AssertTrue musi być typu Boolean i przyjąć wartość true.
- — @DecimalMax musi być liczbą typu BigDecimal, której wartość jest mniejsza bądź równa podanej
 wartości typu BigDecimal.
- → @DecimalMin musi być liczbą typu BigDecimal, której wartość jest większa lub równa podanej wartości typu BigDecimal.
- → @Digits musi być liczbą posiadającą określoną liczbę cyfr.
- → **@Future** wartością oznaczonego elementu musi być data z przyszłości.

Adnotacje walidacji

- → @NotNull nie może być null.
- → @Null musi być null.
- → @Past musi być data z przeszłości.
- → **@Max** musi być liczbą, której wartość jest mniejsza od danej wartości lub jej równa.
- → @Min musi być liczbą, której wartość jest większa od danej wartości lub jej równa.

Adnotacje walidacji

- — @Pattern wartość oznaczonego elementu musi spełniać warunek określony wyrażeniem regularnym.
- → @Size String, kolekcja lub tablica, której długość mieści się w podanym zakresie.
- → @Range wartość mieści się w podanym zakresie.

Więcej na temat wbudowanych reguł znajdziesz w dokumentacji:

https://docs.jboss.org/hibernate/stable/validator/reference/en-US/html_single/#validator-defineconstraints-spec.

Dodatkowe adnotacje

Wykorzystywany przez nas hibernate validator (6.0.17.Final) zawiera również inne przydatne walidatory, których specyfikacja **JSR** nie uwzględnia:

- → @PESEL
- → @NIP
- → @REGON
- → @Email
- → @URL

- → @NotBlank sprawdza czy String po usunięciu białych znaków nie jest pusty
- → @NotEmpty dla kolekcji sprawdza czy nie równa się null oraz czy size >0

Przykładowa encja

```
@Entity
public class Person {
    @NotNull
    @Size(min = 2, max = 30)
    private String firstName;
    @NotNull
    @Size(min = 2, max = 30)
    private String lastName;
}
```

Dodanie wiadomości do walidacji

Często chcemy wyświetlić wiadomość, gdy encja nie przejdzie walidacji. Wykorzystać możemy w tym przypadku atrybut adnotacji **message**.

```
public class Person {
   @Min(value =18, message="Musi mieć przynajmniej 18 lat")
   private int age;
}
```

Zamiast ustawiać wiadomość błędu walidacji możemy zdefiniować odpowiedni plik tłumaczeń i w nim określić komunikaty.

W tym celu tworzymy plik ValidationMessages.properties w lokalizacji: src/main/resources

W pliku umieszczamy wpisy w oddzielnych wierszach, oddzielone znakiem równości, schematycznie:

klucz.do.tlumaczenia = Przetłumaczony wpis

np.

```
javax.validation.constraints.Size.message = Nie Nie Nie
javax.validation.constraints.Min.message = Nasz komunikat
org.hibernate.validator.constraints.pl.PESEL.message = Niepoprawny Pesel
```

Pierwszy człon jest odpowiednikiem pakietu, w którym znajduje się adnotacja.

Problemy kodowania

W przypadku wystąpienia problemów z kodowaniem znaków wystarczy skorzystać z ustawień w **IntelliJ** opisanych w poniższym artykule.

https://www.jetbrains.com/help/idea/properties-files.html

Po zmianie ustawień, może być dodatkowo wymagane ponowne wpisanie komunikatów zawierających problematyczne znaki.

Jednocześnie od wersji 9 Javy kodowanie plików **properties** zostało zmienione na **UTF-8** z wcześniejszego **ISO-8859-1**. Problem ten więc nie powinien w przyszłości występować.

https://docs.oracle.com/javase/9/intl/internationalization-enhancements-jdk-9.htm

Aby sprawdzić pod jakim kluczem dostępne jest tłumaczenie, które chcemy zmienić, wystarczy przejść do kodu adnotacji.

W naszym IDE z wciśniętym klawiszem Ctrl klikamy w adnotację.

Wycinek kodu adnotacji Min

```
@Retention(RUNTIME)
@Documented
@Constraint(validatedBy = { })
public @interface Min {
    String message() default "{javax.validation.constraints.Min.message}";
}
```

zawarty w nawiasach klamrowych ciąg znaków będzie szukanym przez nas kluczem.

Możemy zdefiniować pliki tłumaczeń dla konkretnych języków.

W tym celu tworzymy plik **ValidationMessages_pl.properties** w lokalizacji: src/main/resources Spring automatycznie skorzysta z odpowiedniego pliku w zależności od ustawień lokalizacyjnych.

Aby ustawić domyślny język Polski należy w klasie konfiguracji zdefiniować ziarno Springa:

```
@Bean(name="localeResolver")
public LocaleContextResolver getLocaleContextResolver() {
    SessionLocaleResolver localeResolver = new SessionLocaleResolver();
    localeResolver.setDefaultLocale(new Locale("pl","PL"));
    return localeResolver; }
```

Możemy zdefiniować pliki tłumaczeń dla konkretnych języków.

W tym celu tworzymy plik **ValidationMessages_pl.properties** w lokalizacji: src/main/resources Spring automatycznie skorzysta z odpowiedniego pliku w zależności od ustawień lokalizacyjnych.

Aby ustawić domyślny język Polski należy w klasie konfiguracji zdefiniować ziarno Springa:

```
@Bean(name="localeResolver")
public LocaleContextResolver getLocaleContextResolver() {
    SessionLocaleResolver localeResolver = new SessionLocaleResolver();
    localeResolver.setDefaultLocale(new Locale("pl","PL"));
    return localeResolver; }
```

Tworzymy obiekt typu **SessionLocaleResolver** dla naszej aplikacji - oznacza to, że informacje będą trzymane w sesji.

Możemy zdefiniować pliki tłumaczeń dla konkretnych języków.

W tym celu tworzymy plik **ValidationMessages_pl.properties** w lokalizacji: src/main/resources Spring automatycznie skorzysta z odpowiedniego pliku w zależności od ustawień lokalizacyjnych.

Aby ustawić domyślny język Polski należy w klasie konfiguracji zdefiniować ziarno Springa:

```
@Bean(name="localeResolver")
public LocaleContextResolver getLocaleContextResolver() {
    SessionLocaleResolver localeResolver = new SessionLocaleResolver();
    localeResolver.setDefaultLocale(new Locale("pl","PL"));
    return localeResolver; }
```

Ustawiamy domyślne **locale** dla naszej aplikacji.

Walidacja danych – wywołanie walidacji

Aby wywołać walidację w akcji kontrolera na utworzonym obiekcie musimy wstrzyknąć zależność do walidatora

```
@Autowired
Validator validator;
```

Aby możliwe było wstrzykiwanie obiektu **Validator** musimy zdefiniować poniższe ziarno w **klasie konfiguracji**:

```
@Bean
public Validator validator() {
   return new LocalValidatorFactoryBean();
}
```

LocalValidatorFactoryBean jest dla Springa implementacją interfejsu javax.validation.Validator.

Walidacja danych – wywołanie walidacji

Na wstrzykniętym obiekcie validator wywołujemy metodę validator.validate(obToValidate);

Metoda ta zwraca zbiór **(Set)** obiektów typu **ConstraintViolation**, zawierają one informacje o błędach które wystąpiły.

Set<ConstraintViolation<Person>> violations = validator.validate(p2);

Zbiór ten jest parametryzowany klasą, której obiekty sprawdzamy.

Wywołując metodę violations.isEmpty() sprawdzamy czy wystąpiły błędy.

ConstraintViolation posiada metody:

getPropertyPath() - pobierającą nazwę atrybutu dla którego wystąpił błąd.

getMessage() - pobierającą wiadomość z opisem błędu.

```
@Autowired
Validator validator;
@RequestMapping("/validate")
@ResponseBody
public String validateTest() {
    Person p2 = new Person();
    Set<ConstraintViolation<Person>> violations = validator.validate(p2);
    if (!violations.isEmpty()) {
        for (ConstraintViolation<Person> constraintViolation : violations) {
            System.out.println(constraintViolation.getPropertyPath() + " "
                               + constraintViolation.getMessage()); }
    } else {
        // save object
    return "validateResult";
```

```
@Autowired
Validator validator;
@RequestMapping("/validate")
@ResponseBody
public String validateTest() {
    Person p2 = new Person();
    Set<ConstraintViolation<Person>> violations = validator.validate(p2);
    if (!violations.isEmpty()) {
        for (ConstraintViolation<Person> constraintViolation : violations) {
            System.out.println(constraintViolation.getPropertyPath() + " "
                               + constraintViolation.getMessage()); }
    } else {
        // save object
    return "validateResult";
```

Wstrzykujemy walidator.

```
@Autowired
Validator validator;
@RequestMapping("/validate")
@ResponseBody
public String validateTest() {
    Person p2 = new Person();
    Set<ConstraintViolation<Person>> violations = validator.validate(p2);
    if (!violations.isEmpty()) {
        for (ConstraintViolation<Person> constraintViolation : violations) {
            System.out.println(constraintViolation.getPropertyPath() + " "
                               + constraintViolation.getMessage()); }
    } else {
        // save object
    return "validateResult";
```

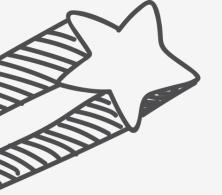
Wywołujemy metodę validate() przypisując jej wynik do zbioru zawierającego potencjalne błędy.

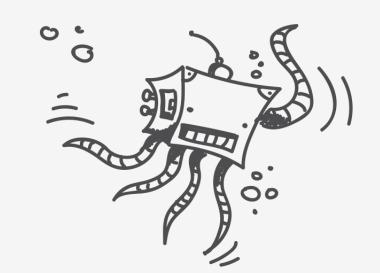
```
@Autowired
Validator validator;
@RequestMapping("/validate")
@ResponseBody
public String validateTest() {
    Person p2 = new Person();
    Set<ConstraintViolation<Person>> violations = validator.validate(p2);
    if (!violations.isEmpty()) {
        for (ConstraintViolation<Person> constraintViolation : violations) {
            System.out.println(constraintViolation.getPropertyPath() + " "
                               + constraintViolation.getMessage()); }
    } else {
        // save object
    return "validateResult";
```

Sprawdzamy czy wystąpiły błędy.

```
@Autowired
Validator validator;
@RequestMapping("/validate")
@ResponseBody
public String validateTest() {
    Person p2 = new Person();
    Set<ConstraintViolation<Person>> violations = validator.validate(p2);
    if (!violations.isEmpty()) {
        for (ConstraintViolation<Person> constraintViolation : violations) {
            System.out.println(constraintViolation.getPropertyPath() + " "
                               + constraintViolation.getMessage()); }
    } else {
        // save object
    return "validateResult";
```

Dla wszystkich błędów wyświetlamy nazwę atrybutu klasy, który nie przeszedł walidacji oraz komunikat.

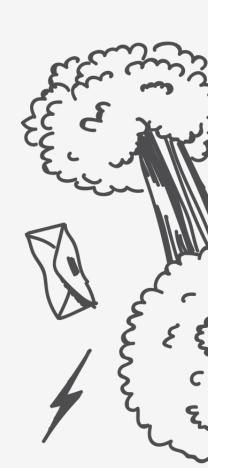

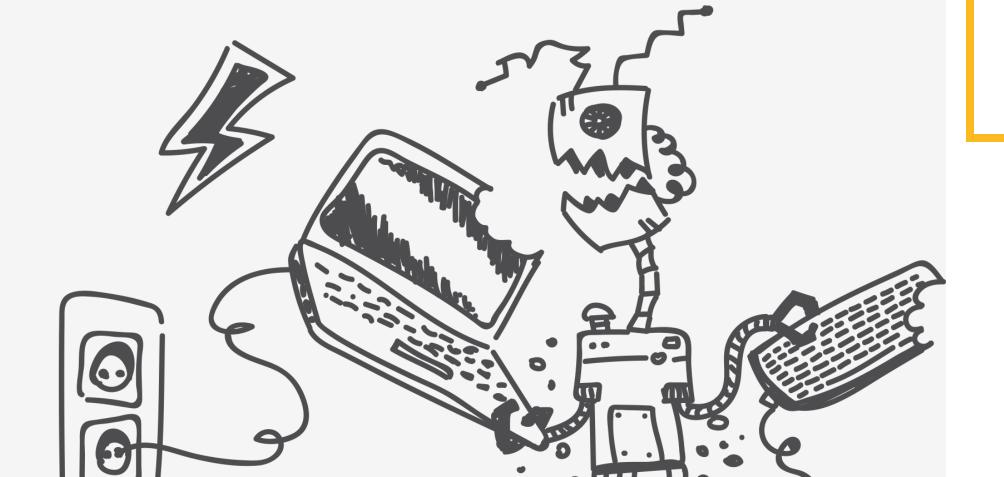

Czas na zadania

Wykonaj zadania z działu: **Walidacja**

Walidacja formularzy

Walidacja formularzy

Omówiona we wcześniejszym rozdziale metoda walidacji - jest przydatna, w przypadku gdy dane do naszych obiektów otrzymujemy z api lub wczytujemy z innego źródła, np. pliku.

W tym rozdziale opiszemy jak walidować dane wprowadzane przez użytkowników za pomocą formularzy.

Walidacja formularzy

Aby dodać walidację do **akcji kontrolera** obsługującej zapis formularza wystarczy opatrzyć zapisywany obiekt adnotacją **@Valid**:

```
public String processRegistration(@Valid Person person, BindingResult result) { }
```

Jako atrybut metody dodajemy również obiekt typu **BindingResult** - to do niego zostaną zbindowane ewentualne informacje o błędach.

Sprawdzenia czy występują błędy wykonujemy za pomocą metody:

```
result.hasErrors()
```

wywołanej na obiekcie typu **BindingResult**, który przyjmujemy jako argument.

```
@RequestMapping(value = "/add", method = RequestMethod.POST)
public String processRegistration(@Valid Person person, BindingResult result) {
    if (result.hasErrors()) {
        return "person/add";
    }
    personDao.save(person);
    return "redirect:/success";
}
```

```
@RequestMapping(value = "/add", method = RequestMethod.POST)
public String processRegistration(@Valid Person person, BindingResult result) {
    if (result.hasErrors()) {
        return "person/add";
    }
    personDao.save(person);
    return "redirect:/success";
}
```

Jeżeli wystąpi błąd, wyświetlamy ponownie formularz dodawania. W formularzu tym będą już wcześniej wypełnione dane.

```
@RequestMapping(value = "/add", method = RequestMethod.POST)
public String processRegistration(@Valid Person person, BindingResult result) {
   if (result.hasErrors()) {
      return "person/add";
   }
   personDao.save(person);
   return "redirect:/success";
}
```

Jeżeli wystąpi błąd, wyświetlamy ponownie formularz dodawania. W formularzu tym będą już wcześniej wypełnione dane.

Zapis do bazy za pomocą metody klasy **Dao** .

```
@RequestMapping(value = "/add", method = RequestMethod.POST)
public String processRegistration(@Valid Person person, BindingResult result) {
   if (result.hasErrors()) {
      return "person/add";
   }
   personDao.save(person);
   return "redirect:/success";
}
```

Jeżeli wystąpi błąd, wyświetlamy ponownie formularz dodawania. W formularzu tym będą już wcześniej wypełnione dane.

Zapis do bazy za pomocą metody klasy **Dao** .

Jeżeli dane są prawidłowe - przekierowujemy do innej strony.

Rozważmy poniższy formularz:

```
@RequestMapping(value = "/add", method = RequestMethod.GET)
    public String showForm(Model model) {
        model.addAttribute("student", new Person());
        return "person/add";
}
```

oraz jego obsługę:

```
@RequestMapping(value = "/add", method = RequestMethod.POST)
public String saveProposition(@Valid Person student, BindingResult result) {
   if (result.hasErrors()) {
      return "person/add";
   }
   // save person
   return "redirect:/person/list";
}
```

W naszym przykładzie otrzymamy błąd ponieważ **Spring** w przypadku wystąpienia błędów walidacji automatycznie utworzy w modelu zmienną o nazwie **person** podczas gdy oczekiwana przez nas ma nazwę **student**.

W takim przypadku musimy jawnie wskazać nazwę przy pomocy adnotacji **ModelAttribute** w poniższy sposób:

Zmienne w modelu

W przypadku problemów z bindowaniem danych przydatny może okazać się omawiany już sposób z wyświetlaniem danych z modelu:

```
@RequestMapping(value = "/test-model")
@ResponseBody
public void getAllFromMap(Model model) {
        model.asMap().forEach((k, v) -> logger.debug(k + ": " + v));
}
```

```
private final Logger logger = LoggerFactory.getLogger(HomeController.class);
```

Zmienne w modelu

W przypadku problemów z bindowaniem danych przydatny może okazać się omawiany już sposób z wyświetlaniem danych z modelu:

```
@RequestMapping(value = "/test-model")
@ResponseBody
public void getAllFromMap(Model model) {
        model.asMap().forEach((k, v) -> logger.debug(k + ": " + v));
}
```

Do wyświetlenia danych użyliśmy metody debug klasy **Logger**.

```
private final Logger logger = LoggerFactory.getLogger(HomeController.class);
```

Kolejność atrybutów akcji kontrolera

W większości przypadków kolejność parametrów przekazywanych do kontrolera nie ma znaczenia.

W tym jednak przypadku trzeba zapamiętać że jest inaczej.

Obiekt klasy **BindingResult** musi być bezpośrednio po obiekcie który jest sprawdzany. Poniższy kod (gdzie BindingResult znajduje się przed obiektem klasy Person) wywoła nam błąd.

```
public String processRegistration( BindingResult result, Person person) {
    //....
}
```

Błąd w dosyć oczywisty sposób opisuje co jest nie tak:

HTTP Status 500 - Request processing failed; nested exception is java.lang.lllegalStateException: An Errors/BindingResult argument is expected to be declared immediately after the model attribute,

Wyświetlanie błędów w formularzach

Aby dodać wyświetlanie błędu dla konkretnego pola należy w formularzu dodać tag

```
<form:errors>
```

Przykładowo dla pola age definiujemy go następująco:

```
<form:errors path="age" />
```

Przykład pola formularza oraz pola do wyświetlania błędu:

atrybut **cssClass** - określa klasę **css** jaką otrzyma wygenerowany element typu **span** zawierający informację o błędzie:

```
<span id="age.errors" class="error">
  Musi mieć przynajmniej 18 lat
```

Wyświetlanie błędów w formularzach

Aby zmienić element w jakim wyświetlają się komunikaty o błędach możemy dodatkowo zdefiniować atrybut o nazwie element.

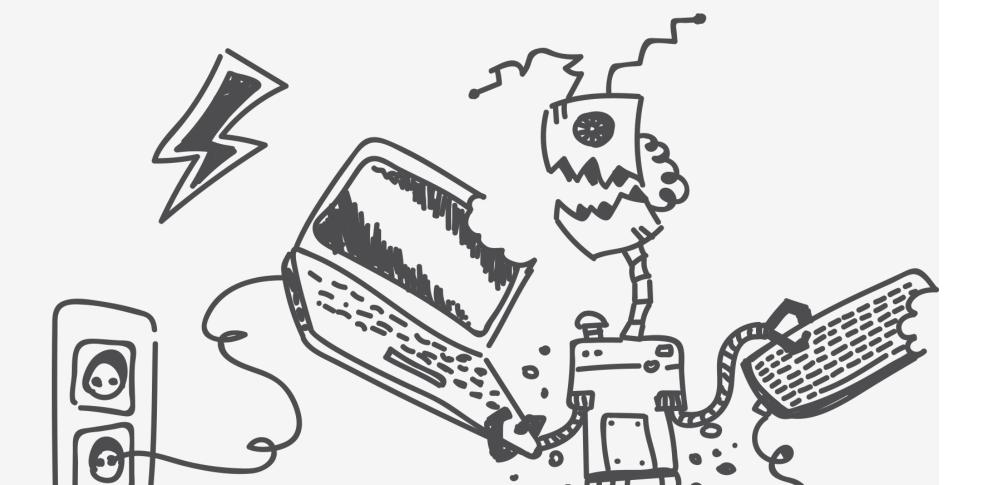
```
<form:errors path="age" cssClass="error" element="div" />
```

Możemy również dodać tag wyświetlający wszystkie błędy w jednym miejscu

```
<form:errors path="*" />
```


Własny walidator

Własny walidator

Mimo wielu zdefiniowanych walidatorów, często zachodzi potrzeba do definicji naszych własnych ograniczeń.

Pierwszym krokiem jest zdefiniowanie adnotacji.

Następnie napiszemy klasę naszego walidatora.

Adnotacji tej użyjemy do oznaczenia pola w naszej encji, analogicznie jak to miało miejsce ze zdefiniowanymi już adnotacjami.

Tworzenie adnotacji

Adnotacje tworzymy bardzo podobnie jak interfejsy, należy pamiętać o znaku @ przed słowem kluczowym interface.

```
package pl.coderslab.validator;
@Target({ElementType.METHOD, ElementType.FIELD})
@Retention(RetentionPolicy.RUNTIME)
public @interface StartWith {
}
```

Za pomocą adnotacji @Target określamy element, nad którym możemy umieścić adnotację:

- → **ElementType.METHOD** nad metodą
- → **ElementType.TYPE** nad klasą lub interfejsem

Za pomocą adnotacji @Retention określamy moment wykrywania adnotacji:

RetentionPolicy.RUNTIME - wykrywane w trakcie wykonywania programu.

Kompletny przykład

```
package pl.coderslab.validator;
import java.lang.annotation.ElementType;
import java.lang.annotation.Retention;
import java.lang.annotation.RetentionPolicy;
import java.lang.annotation.Target;
import javax.validation.Constraint;
import javax.validation.Payload;
@Constraint(validatedBy = StartWithValidator.class)
@Target({ElementType.METHOD, ElementType.FIELD})
@Retention(RetentionPolicy.RUNTIME)
public @interface StartWith {
        String message() default "{startWith.error.message}";
        Class<?>[] groups() default {};
        Class<? extends Payload>[] payload() default {}; }
```

Kompletny przykład

```
package pl.coderslab.validator;
import java.lang.annotation.ElementType;
import java.lang.annotation.Retention;
import java.lang.annotation.RetentionPolicy;
import java.lang.annotation.Target;
import javax.validation.Constraint;
import javax.validation.Payload;
@Constraint(validatedBy = StartWithValidator.class)
@Target({ElementType.METHOD, ElementType.FIELD})
@Retention(RetentionPolicy.RUNTIME)
public @interface StartWith {
        String message() default "{startWith.error.message}";
        Class<?>[] groups() default {};
        Class<? extends Payload>[] payload() default {}; }
```

Podajemy klasę, która będzie realizować właściwą walidację.

Kompletny przykład

```
package pl.coderslab.validator;
import java.lang.annotation.ElementType;
import java.lang.annotation.Retention;
import java.lang.annotation.RetentionPolicy;
import java.lang.annotation.Target;
import javax.validation.Constraint;
import javax.validation.Payload;
@Constraint(validatedBy = StartWithValidator.class)
@Target({ElementType.METHOD, ElementType.FIELD})
@Retention(RetentionPolicy.RUNTIME)
public @interface StartWith {
        String message() default "{startWith.error.message}";
        Class<?>[] groups() default {};
        Class<? extends Payload>[] payload() default {}; }
```

Nazwa Adnotacji.

Kompletny przykład

```
package pl.coderslab.validator;
import java.lang.annotation.ElementType;
import java.lang.annotation.Retention;
import java.lang.annotation.RetentionPolicy;
import java.lang.annotation.Target;
import javax.validation.Constraint;
import javax.validation.Payload;
@Constraint(validatedBy = StartWithValidator.class)
@Target({ElementType.METHOD, ElementType.FIELD})
@Retention(RetentionPolicy.RUNTIME)
public @interface StartWith {
        String message() default "{startWith.error.message}";
        Class<?>[] groups() default {};
        Class<? extends Payload>[] payload() default {}; }
```

Wiadomość wyświetlana w przypadku wystąpienia błędu. Możemy jej wartość umieścić w omawianych plikach z tłumaczeniami.

Kompletny przykład

```
package pl.coderslab.validator;
import java.lang.annotation.ElementType;
import java.lang.annotation.Retention;
import java.lang.annotation.RetentionPolicy;
import java.lang.annotation.Target;
import javax.validation.Constraint;
import javax.validation.Payload;
@Constraint(validatedBy = StartWithValidator.class)
@Target({ElementType.METHOD, ElementType.FIELD})
@Retention(RetentionPolicy.RUNTIME)
public @interface StartWith {
        String message() default "{startWith.error.message}";
        Class<?>[] groups() default {};
        Class<? extends Payload>[] payload() default {}; }
```

Te elementy są wymagane, aczkolwiek nie będziemy ich wykorzystywać.

Tworząc walidację wskazaliśmy nazwę klasy, w której będzie realizowana walidacja.

Aby klasa mogła pełnić rolę walidatora musi implementować interfejs ConstraintValidator.

Interfejs ten posiada metodę isvalid, która jest wywoływana przy wywołaniu metody validate np. podczas walidacji w kontrolerze:

```
Person p2 = new Person();
Set<ConstraintViolation<Person>> violations = validator.validate(p2);
```

Metoda **isvalid** zostanie również wywołana niejawnie w momencie bindowania danych z formularza.

Metoda isValid

Metoda isvalid przyjmuje 2 parametry:

Pierwszy jej argument jest wartością do walidacji.

Drugi parametr może posłużyć do dodania dodatkowego komunikatu błędu oraz wyłączenia domyślnego komunikatu.

Link do dokumentacji:

https://docs.jboss.org/hibernate/validator/4.3/re ference/en-US/html/validatorcustomconstraints.html#example-constraintvalidator

Przykładowa implementacja:

```
package pl.coderslab.validator;
import javax.validation.ConstraintValidator;
import javax.validation.ConstraintValidatorContext;
public class StartWithValidator implements ConstraintValidator<StartWith, String> {
    @Override
    public void initialize(StartWith constraintAnnotation) {
    }
    @Override
    public boolean isValid(String value, ConstraintValidatorContext context) {
        return value.startsWith("A");
    }
}
```

Przykładowa implementacja:

```
package pl.coderslab.validator;
import javax.validation.ConstraintValidatorContext;
import javax.validation.ConstraintValidatorContext;
public class StartWithValidator implements ConstraintValidator<StartWith, String> {
    @Override
    public void initialize(StartWith constraintAnnotation) {
    }
    @Override
    public boolean isValid(String value, ConstraintValidatorContext context) {
        return value.startsWith("A");
    }
}
```

Wskazujemy wcześniej określoną **adnotację** oraz typ danych jakiego będzie dotyczyć adnotacja.

Przykładowa implementacja:

```
package pl.coderslab.validator;
import javax.validation.ConstraintValidatorContext;
import javax.validation.ConstraintValidatorContext;
public class StartWithValidator implements ConstraintValidator<StartWith, String> {
    @Override
    public void initialize(StartWith constraintAnnotation) {
        }
        @Override
        public boolean isValid(String value, ConstraintValidatorContext context) {
            return value.startsWith("A");
        }
}
```

Za pomocą tej metody możemy pobrać parametry określone w naszej adnotacji. Omówimy to rozwijając naszą adnotację.

Przykładowa implementacja:

```
package pl.coderslab.validator;
import javax.validation.ConstraintValidator;
import javax.validation.ConstraintValidatorContext;
public class StartWithValidator implements ConstraintValidator<StartWith, String> {
    @Override
    public void initialize(StartWith constraintAnnotation) {
    }
    @Override
    public boolean isValid(String value, ConstraintValidatorContext context) {
        return value.startsWith("A");
    }
}
```

W tej metodzie umieszczamy logikę walidacji, zwracając wartość typu boolean.

Dodanie walidacji

Aby dodać nowy walidator wystarczy odpowiednio opatrzyć pole naszej encji utworzoną adnotacją:

```
@NotNull
@Size(min=2, max=30)
@StartWith()
private String firstName;
```

Wewnątrz definicji adnotacji możemy określić jakie parametry może ona przyjmować.

Deklarację przedstawiamy schematycznie następująco:

```
Typ nazwaParametru();
```

Np.

```
public @interface StartWith {
    String version();
}
```

Dodając adnotację do elementu określamy ją następująco:

```
@StartWith(version="1.0")
int rating;
```

Szczególny przypadek stanowi adnotacja, która ma jeden parametr, możemy wtedy pominąć jego nazwę, a przyjmuje on domyślnie nazwę **value**.

```
public @interface StartWith {
    String value();
}
```

Dodając adnotację do elementu określamy ją następująco:

```
@StartWith("annotValue")
int rating;
```

Dane adnotacji mogą być uzyskiwane od nich poprzez wywołanie nazwy metody w niej określonej, np.

```
@Override
public void initialize(StartWith
    constraintAnnotation) {
    this.start =
        constraintAnnotation.value();
}
```

Wykorzystywane są w tym celu mechanizmy refleksji lub narzędzia przetwarzania w fazie kompilacji - zagadnień tych nie omawiamy w trakcie kursu.

Szczególny przypadek stanowi adnotacja, która ma jeden parametr, możemy wtedy pominąć jego nazwę, a przyjmuje on domyślnie nazwę **value**.

```
public @interface StartWith {
    String value();
}
```

Dodając adnotację do elementu określamy ją następująco:

```
@StartWith("annotValue")
int rating;
```

Dane adnotacji mogą być uzyskiwane od nich poprzez wywołanie nazwy metody w niej określonej, np.

```
@Override
public void initialize(StartWith
    constraintAnnotation) {
    this.start =
        constraintAnnotation.value();
}
```

Wywołujemy metodę value().

Wykorzystywane są w tym celu mechanizmy refleksji lub narzędzia przetwarzania w fazie kompilacji - zagadnień tych nie omawiamy w trakcie kursu.

Aby uczynić nasz walidator bardziej przydatnym dodamy możliwość definiowania parametru adnotacji.

W naszym przypadku jest to ciąg znaków, od którego ma się zaczynać adnotowany atrybut.

```
@Constraint(validatedBy = StartWithValidator.class)
@Target({ElementType.METHOD, ElementType.FIELD})
@Retention(RetentionPolicy.RUNTIME)
public @interface StartWith {
    String value();
    String message() default "{startWith.error.message}";
    Class<?>[] groups() default {};
    Class<? extends Payload>[] payload() default {};
}
```

Aby uczynić nasz walidator bardziej przydatnym dodamy możliwość definiowania parametru adnotacji.

W naszym przypadku jest to ciąg znaków, od którego ma się zaczynać adnotowany atrybut.

```
@Constraint(validatedBy = StartWithValidator.class)
@Target({ElementType.METHOD, ElementType.FIELD})
@Retention(RetentionPolicy.RUNTIME)
public @interface StartWith {
    String value();
    String message() default "{startWith.error.message}";
    Class<?>[] groups() default {};
    Class<? extends Payload>[] payload() default {};
}
```

W tym celu adnotację uzupełniamy o możliwość dodania wartości typu String.

Walidator - parametr z adnotacji

Modyfikujemy klasę walidatora:

```
public class StartWithValidator implements ConstraintValidator<StartWith, String>{
    private String start;
    @Override
    public void initialize(StartWith constraintAnnotation) {
        this.start = constraintAnnotation.value(); }
    @Override
    public boolean isValid(String value, ConstraintValidatorContext context) {
        return value.startsWith(start); }
}
```

Wykorzystujemy metodę initialize do pobrania parametru z adnotacji oraz modyfikujemy metodę isvalid by z niego skorzystała.

Dodanie adnotacji

```
@StartWith("A")
private String firstName;
```

Grupy walidacji

W zależności od kontekstu różne dane powinny być walidowane.

Jako przykład można podać szkic artykułu w systemie CMS, dodając go nie wymagamy wypełnienia wszystkich pól. Możemy np. wymagać jedynie pola tytuł.

Należy pamiętać że podczas wywoływania walidacji, pola z grupy domyślnej są zawsze sprawdzane. Z tego powodu grupa ta powinna składać się z elementów wymaganych zawsze.

Podobnie sprawa będzie wyglądać w przypadku zamówienia w sklepie internetowym.

Zachowanie takie możemy uzyskać, definiując grupy walidacji.

Dzięki grupom walidacji możemy decydować, jakie ograniczenia mają być nakładane w zależności od sytuacji.

Innych danych rejestracyjnych możemy wymagać od firmy, a innych od użytkownika indywidualnego.

Tworzenie grupy

Pierwszym krokiem jest utworzenie interfejsu:

```
public interface ValidationGroupName {}
```

Może on mieć dowolną nazwę.

Jego nazwa będzie jednocześnie nazwą naszej grupy walidacji.

Następnie w encji dla poszczególnych pól określamy jakiej grupy walidacji ona dotyczy:

```
public class Person2 {
    @NotNull
    @Size(min = 3, max = 20)
    private String firstName;
    @NotNull(groups =
        ValidationGroupName.class)
    private String lastName;
}
```

Tworzenie grupy

Możemy zdefiniować więcej niż jedną grupę:

```
public class Person2 {
    @NotNull
    @Size(min = 3, max = 20)
    private String firstName;
    @NotNull(groups={ValidationGroupName.class, Default.class})
    private String lastName;
}
```

Default - jest nazwą domyślnej grupy, która jest wywoływana podczas walidacji.

Walidacja określonej grupy

Aby walidować określoną grupę podajemy jej nazwę w metodzie validate jako drugi parametr.

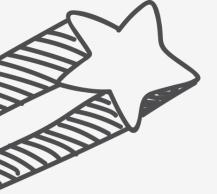
Walidacja określonej grupy

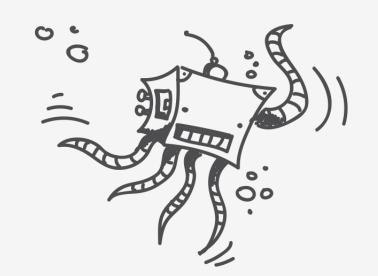
Aby walidować określoną grupę podajemy jej nazwę w metodzie validate jako drugi parametr.

Wywołujemy metodę validate określając jako drugi parametr grupę walidacji ValidationGroupName.class jeżeli będziemy chcieli określić domyślną grupę jako drugi parametr podajemy Default.class .

Walidacja określonej grupy - formularz

Aby walidować określoną grupę w formularzu korzystamy z adnotacji @Validated.

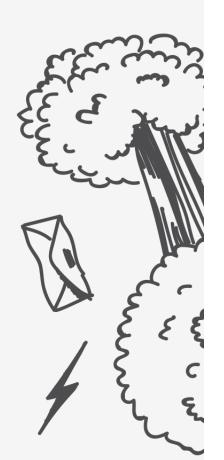

Czas na zadania

Wykonaj zadania z działu: Walidacja Formularze